

اثربخشی درمان مواجهه با واقعیت مجازی و مقایسه اثربخشی آن با کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر استرس شغلی و مولفه‌های آن در کارکنان دارای استرس شغلی

مریم سلطانی^۱، هادی فرهادی^{۲*}، غلامرضا منشی^۳، علی مهداد^۴

چکیده

مقدمه: استرس شغلی را می‌توان جمع شدن عوامل استرس‌زا در وضعیت‌های مرتبط با شغل دانست که بیشتر افراد نسبت به استرس‌زا بودن آن توافق دارند و می‌توان آن را به عنوان عامل مستقیم قصد ترک شغل در نظر گرفت پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی درمان واقعیت مجازی و مقایسه اثربخشی آن با درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر مولفه‌های استرس شغلی کارکنان دارای استرس شغلی انجام گرفت.

روش بررسی: طرح پژوهش از نوع نیمه آزمایشی پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل و مرحله‌ی پیگیری بود. جامعه آماری شامل کلیه کارکنان دارای استرس شغلی در یک شرکت خصوصی در شهر اصفهان در سال ۱۴۰۰ بود. نمونه‌ی پژوهش شامل ۴۵ کارمند بود که به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و بطور تصادفی در سه گروه ۱۵ نفری درمان واقعیت مجازی، درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی و کنترل جایگزین شدند. افراد دو گروه مداخله در جلسات مداخله شرکت کردند؛ گروه آزمایش اول تحت هشت جلسه ۲۰ دقیقه‌ای به طور هفتگی درمان مبتنی بر واقعیت مجازی، گروه آزمایش دوم تحت هشت جلسه ۴۵ دقیقه‌ای به استناد از بسته آموزشی کابات زین (۱۹۹۰ و ۲۰۱۳) قرار گرفتند، اما برای گروه کنترل، مداخله‌ای صورت نگرفت. شرکت کنندگان در سه مرحله به پرسشنامه استرس شغلی موسسه سلامت و ایمنی انگلستان استاینمتر (HSE) (۱۹۹۰) پاسخ دادند. داده‌های پژوهش با تحلیل کوواریانس و آزمون تعقیبی بونفرونی و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS23 در دو سطح توصیفی و استنباطی تحلیل شدند.

نتایج: نتایج تحلیل کوواریانس و آزمون تعقیبی بونفرونی بیانگر آن بود که هر دو شیوه مداخله به طور یکسان و موثری سبب کاهش استرس شغلی در زمینه‌های نقش، ارتباط، حمایت همکاران و تغییرات در کارمندان شده و اثر هر دو مداخله در طول زمان ثابت باقی مانده است ($P < 0.01$). اگر چه هر دو شیوه مداخله سبب کاهش فشار و استرس شغلی کارکنان و مولفه‌های استرس در زمینه‌های حمایت مسئولین، کنترل و تقاضا شده و اثر آن در طول زمان نیز ثابت باقی مانده، اما درمان واقعیت مجازی در هر دو مرحله موثرتر بوده است ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد دوره‌های واقعیت مجازی و کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی می‌تواند سبب کاهش تنش‌ها و استرس شغلی پرسنل و کارکنان سازمان‌ها شود.

واژه‌های کلیدی: درمان مواجهه با واقعیت مجازی، کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی، استرس شغلی، کارکنان.

۱ دانشجوی دکتری روانشناسی، گروه روانشناسی، مرکز تحقیقات علوم اعتیادهای رفتاری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان) اصفهان، ایران

۲ دانشیار گروه روانشناسی، مرکز تحقیقات علوم اعتیادهای رفتاری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان) اصفهان، ایران

۳ دانشیار، گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان) اصفهان، ایران

۴ دانشیار، گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان) اصفهان، ایران

* (نویسنده مسئول): تلفن تماس: ۰۹۱۳۳۶۷۳۰۴۱، پست الکترونیک: farhadihadi@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۳/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۲۳

مقدمه

امروزه پیچیده‌تر شدن فناوری، روابط اجتماعی و بسیاری از مسائل ناشی از آن باعث شده که اضطراب و به تبع آن استرس و فشار روانی، بسیاری از جنبه‌های زندگی انسان‌ها را متأثر سازد تا جاییکه کمتر جنبه‌ای از زندگی را می‌توان یافت که تحت تأثیر این پدیده روانی قرار نگرفته باشد (۱). استرس شغلی، کنش متقابل بین شرایط کار و ویژگی‌های فردی است؛ به گونه‌ای که خواسته‌های محیط کار بیش از آن باشد که فرد از عهده انجام آن برآید. محیط‌های کاری محیط‌هایی هستند که افراد در آن بیشترین استرس را تجربه می‌کنند. بر این اساس استرس شغلی یک الگوی واکنشی احساسی، ادراکی، رفتاری و فیزیولوژیکی به جنبه‌های نامطلوب محتوای شغلی، سازمانی و محیطی تعریف می‌شود (۲). استرس شغلی معلول عللی است که از منابع مختلف نشات می‌گیرد. این منابع می‌توانند در بیرون یا درون سازمان جایی داشته باشند و یا مربوط به گروه-های موثر بر کارکنان و یا مربوط به خود افراد باشند (۳). عوامل طبقه‌بندی شده استرس شغلی در محیط کار عبارتند از: ویژگی‌های نقش، ویژگی‌های شغل، روابط میان فردی، شرایط مالی، همچنین امنیت شغلی پایین، تقاضای بیش از حد کار، کار یکنواخت، حمایت سازمانی کم، شرایط نامطلوب فیزیکی کار، تیرگی روابط بین فردی در محل کار، تعارض نقش و ابهام نقش از عوامل استرس‌زای شغلی می‌باشند (۴). استرس شغلی دارای هفت مولفه می‌باشد که این مولفه‌ها عبارتند از نقش، ارتباط، حمایت مسئولین، حمایت همکاران، کنترل، تقاضا و تغییرات (نحوه‌ی سازماندهی و تغییرات نیروهای یک سازمان)؛ بنابراین استرس شغلی پدیده‌ای چند بعدی است و انتظار می‌رود عوامل متنوع و زیادی روی آن تأثیر بگذارند (۵). عوامل استرس‌زای شغلی ممکن است با انواع رفتارهای انحرافی محیط کار مرتبط باشند و عوامل استرس‌زا شغلی ممکن است منجر به افزایش رفتارهای انحرافی شود (۶). در نتیجه مجهز بودن به مهارت‌های روان شناختی کارآمد برای مقابله با مشکلات و چالش‌ها در محیط کار امری ضروری است و می‌توان با مدیریت استرس شغلی متغیرهایی که با آن رابطه دارند را کنترل کرد (۷).

دوره کاهش استرس بر اساس ذهن آگاهی (MBSR) یکی از مناسب‌ترین و موفق‌ترین روش‌های موجود در درمان اختلالات خلقی و هیجانی است. این برنامه رایج‌ترین شیوه

آموزش بهوشیاری است که در سال ۱۹۹۰ توسط کابات زین در دانشگاه پزشکی ماساچوست مطرح گردید (۸). ذهن‌آگاهی توجه فرد را بر تجربه‌های درونی و بیرونی زمان حال متمرکز کرده و باعث پذیرش رویدادها بدون تغییر آن‌ها می‌شود و شامل توجه کردن به شیوه‌ای خاص و هدفمند در زمان حال بدون پیش داوری و قضاوت می‌باشد. امروزه چندین شکل مختلف از آن در محل کار وجود دارد که عمدتاً در مفهوم سازی ذهن آگاهی و مدت مداخله متفاوت است. (۹). گرچه کاهش استرس مبتنی بر بهوشیاری در آغاز برای درد مزمن ایجاد شد، اما نتایج مثبتی را در میان مجموعه‌ای از جمعیت‌های بالینی و غیر بالینی، از جمله متخصصان مراقبت‌های بهداشتی، دانشجویان و کارمندان به ثبت رساند (۱۰). آموزش ذهن آگاهی با ایجاد تغییرات مثبت در توجه، شناخت، احساسات، رفتار، و فیزیولوژی کارمندان، می‌تواند مزایای مختلفی را فراهم نماید (۱۱). بر اساس نظر مناردو و همکاران (۱۲) انجام تمرینات ذهن‌آگاهی به بهبود احساس بهزیستی در مقابله با موقعیت‌های استرس‌زا در محل کار، کمک می‌کند.

رویکرد نوین در زمینه مدیریت و درمان استرس، درمان واقعیت مجازی بوده که مقبولیت بالایی از سوی جامعه‌ی روانشناسی دارد (۱۳). فناوری واقعیت مجازی، یکپارچه‌سازی-گرافیک‌های رایانه‌ای، نمایشگرهای بصری، ردیابی حرکت و سایر برنامه‌های حسی را به کاربر می‌دهد، تا یک تجربه چند حسی و واقع بینانه داشته باشد (۱۴). این دنیاهای سه‌بعدی مجازی، هیچ مرز و محدودیتی ندارند و می‌توانند مطابق میل طراحان، تخیل یا نیازها ایجاد و دستکاری شوند (۱۳). دو ویژگی اصلی واقعیت مجازی غوطه‌وری و حضور است. به ویژه، تجربه حس حضور عاملی حیاتی است که نتایج یادگیری را بهبود می‌بخشد و یادگیرندگان را تشویق می‌کند تا یادگیری‌های مرتبط را بیشتر کشف کنند (۱۵). فناوری واقعیت مجازی می‌تواند یک تجربه جدید را برای بودن در لحظه‌ای درجای دیگر فراهم کند و به عنوان راه حلی برای استرس محل کار می‌باشد و می‌توان از این فناوری به عنوان یک ابزار آرامش بخش برای مدیریت استرس در محیط کار استفاده کرد (۱۶). مطالعات جدید حاکی از آن است که تجربیات طبیعت مانند در معرض نور طبیعی قرار گرفتن، دیدن گیاهان زنده و شنیدن صداهای

طبیعت واقعاً در بهبود استرس کار تأثیر مثبتی دارند و می‌تواند در سطح کاهش استرس و حتی عملکرد شغلی تأثیر مثبت داشته باشد (۱۷).

واقعیت مجازی، به فرد کمک می‌کند تا درمان را توسط خودش مدیریت کند، با توجه به این موضوع، توانایی‌های واقعیت مجازی را برای تولید خط داستانی متنوع و مجموعه‌ای از تصاویر بصری بیان کرد که عملکرد واقعیت مجازی را گسترش می‌دهند و آن تصاویر زیبا می‌توانند بر احساسات کاربر تأثیر بگذارند تا مثبت‌تر شود (۱۸). در این راستا اورا و مهپاترا در پژوهشی با عنوان واقعیت مجازی به عنوان راه حلی برای استرس محل کار به این نتیجه رسیدند که می‌توان از این فناوری به عنوان یک ابزار آرامش بخش برای مدیریت استرس در محیط کار استفاده کرد (۱۹). لاداکیس و همکاران در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که رویکرد مبتنی بر واقعیت مجازی برای کاهش فوری استرس در محیط‌های مختلف زندگی واقعی مانند محیط کار قابل استفاده است (۲۰). همچنین مطالعه‌ی نیوتن (۲۱) نشان داد که واقعیت مجازی یک درمان مناسب و مقرون به صرفه در مداخلات مربوط به کاهش استرس و سلامت روان است و می‌تواند از نظر درمانی مفید می‌باشد.

همچنین نتایج پژوهش‌های متعدد حاکی از اثربخشی دو شیوه مداخله کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی و واقعیت مجازی بر استرس شغلی است. فرناندز و همکاران (۲۲) نشان دادند که مداخلات مبتنی بر ذهن آگاهی برای متخصصان مراقبت‌های بهداشتی اولیه می‌تواند سطح هوشیاری و مهارت را بهبود بخشد و خطر ابتلا به بیماری‌های مرتبط با استرس را کاهش دهد. چاین و همکاران (۲۳) نشان دادند که برنامه‌های آموزش ذهن آگاهی می‌تواند استرس لحظه‌ای در محل کار را کاهش دهد و دوزهای تمرین ذهن آگاهی فشرده‌تر (یعنی ۶ هفته) ممکن است برای بهبود نتایج بهزیستی در محل کار ضروری باشد. بورلی و همکاران (۲۴) دریافتند که استفاده از شبیه‌سازی واقعیت مجازی در کاهش استرس ذهنی در میان کارکنان مراقبت‌های بهداشتی خط مقدم در کوتاه‌مدت مؤثر بوده است. لاداکیس و همکاران (۲۵) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که رویکرد مبتنی بر واقعیت مجازی برای کاهش فوری استرس در محیط‌های مختلف زندگی واقعی مانند محیط کار قابل استفاده است. بیبر و همکاران (۲۶) دریافتند که

محیط واقعیت مجازی حاوی فیلم‌های طبیعت آرام، سطح استرس در شرکت کنندگان را به میزان بیشتری از تصاویر دو بعدی کاهش می‌دهند. حمیدی و شاملو (۲۷) در مطالعه‌ای نشان دادند کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی سبب کاهش استرس شغلی و فرسودگی شغلی معلمان شده است. ادیبی و همکاران (۲۸) دریافتند که شناخت درمانی مبتنی بر ذهن آگاهی سبب بهبود بهزیستی روان‌شناختی و استرس شغلی کارکنان می‌شود. شمس و فرهادی (۱۴) دریافتند که واقعیت مجازی می‌تواند ترس، اجتناب، ناراحتی فیزیولوژیکی و هراس اجتماعی مدیران را به طور معناداری بهبود بخشیده و اثر مداخله ماندگار بوده است. یانگ و همکاران (۲۹) دریافتند که درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی سبب کاهش نشانگان افسردگی، اضطراب و استرس شغلی پرستاران روانپزشکی شده است.

از آنجایی که واقعیت مجازی به عنوان یک مداخله موفق برای مقابله با طیف وسیعی از مشکلات روان‌شناختی، از جمله استرس، اضطراب، افسردگی، فوبیا، اختلالات درد و غیره شناخته شده است (۳۰ و ۳۱)؛ در زمینه سازمانی نیز امکان سنجی واقعیت مجازی برای آموزش‌ها و ارزیابی شغلی کاملاً شناخته شده است، با این حال با توجه به ادبیات موجود، مشخص می‌شود که تحقیقات کمی در مورد کاربرد واقعیت مجازی در محیط شغلی برای مدیریت استرس وجود دارد (۳۲، ۱۴). بنابراین، این مطالعه با هدف بررسی ادراکات کارکنان در مورد مناسب بودن واقعیت مجازی برای مقابله با استرس در محل کار و تعیین اینکه آیا می‌توان از آن به عنوان یک راهکار جدید در برابر سایر درمان‌های شناخته شده (همچون ذهن آگاهی مبتنی بر کاهش استرس) در جهت کاهش تنش‌های شغلی برای کارکنان استفاده کرد، به کار می‌رود. بنابراین مسئله‌ی اساسی پژوهش حاضر آن است که آیا بین اثربخشی درمان واقعیت مجازی و درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر استرس شغلی کارکنان دارای استرس شغلی و مولفه‌های آن تفاوت معناداری وجود دارد؟

روش بررسی

پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی و طرح آن از نوع پیش-آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل و دوره پیگیری یک ماهه بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کارکنان دارای استرس شغلی در یک شرکت خصوصی در سال ۱۴۰۰ در شهر اصفهان بود.

به منظور برآورد حجم نمونه از فرمول پیشنهادی کولز (Coles) استفاده شد. کولز پیشنهاد می‌کند که در اغلب پژوهش‌های نیمه آزمایشی مقدماتی، اگر پژوهشگری قصد انجام تحلیل واریانس با چندین سطح از متغیرهای مستقل را دارد، برای هر یک از سطوح، ۱۵ شرکت کننده در نظر گرفته شود (۳۳). جهت انتخاب نمونه ۴۵ کارمند براساس ملاک‌های ورود به مطالعه، به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و بطور تصادفی در سه گروه ۱۵ نفری درمان واقعیت مجازی، درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی و کنترل جایگزین شدند. افراد گروه درمان واقعیت مجازی در ۸ جلسه ۲۰ دقیقه‌ای شرکت کردند و افراد گروه کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی در ۸ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای شرکت کردند؛ اما برای گروه کنترل، مداخله‌ای صورت نگرفت. معیارهای ورود به پژوهش در بخش اجرای مداخله درمانی شامل اشتغال در شرکت مورد نظر، کسب نمره پایین در پرسشنامه‌ی استرس شغلی و تمایل به مشارکت در پژوهش می‌باشد. معیارهای خروج از پژوهش شامل عدم تمایل به شرکت در پژوهش، قرار داشتن تحت درمان موازی روان شناختی یا روان پزشکی و غیبت بیش از ۲ جلسه در درمان بود. در نهایت شرکت کنندگان در پژوهش در سه مرحله به پرسشنامه استرس شغلی پاسخ دادند و اطلاعات گردآوری شده از طریق تحلیل کوواریانس و آزمون تعقیبی بونفرونی در نرم افزار SPSS-26 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

پرسشنامه استرس شغلی: این ابزار در اواخر دهه ۱۹۹۰ میلادی توسط موسسه سلامت و ایمنی انگلستان استفاده شد و در سال ۲۰۰۴ سازمان اجرایی بهداشت و ایمنی انگلستان در قالب مجموعه‌ای از استانداردهای مدیریتی این پرسشنامه را با نام، ابزار تعیین کننده HSE ارائه داد. که نمره‌گذاری آیت‌های این پرسشنامه بر روی طیف لیکرت ۵ گزینه‌ای از "هرگز" تا "همواره" انجام میشود. نمرات سوالات هر آیت بیانگر مقدار اندازه‌گیری شده‌ی هر آیت می‌باشد که دارای دامنه تغییرات ۱ تا ۵ می‌باشد. این ابزار دارای ۳۵ سوال با مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت می‌باشد. برای نمره‌گذاری این پرسشنامه ابتدا در هر عبارت باید به ترتیب هرگز، به ندرت، بعضی اوقات، اغلب و همواره از ۱ تا ۵ نمره‌گذاری شود. باید توجه داشت در این پرسشنامه تعدادی از سوالات به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند؛ به صورتی که گزینه هرگز نمره ۵ و همواره

نمره ۱ را دریافت می‌کنند.

پرسشنامه دارای ۷ زیر مقیاس تقاضا، کنترل، حمایت مسئولین، حمایت همکاران، ارتباط، نقش و تغییر می‌باشد. نمره بالا در این پرسشنامه نشان دهنده استرس و فشار شغلی پایین و مناسب و نمره پایین نشانه سطح بالای استرس است. در مطالعه کر و همکاران ضریب آلفای کلی این پرسشنامه ۰/۸۳ گزارش شد و روایی سازه این پرسشنامه مطلوب گزارش شده است (۳۴). آزادمرزآبادی و فشارکی در ایران ضریب همبستگی بین این پرسشنامه با پرسشنامه سلامت عمومی را ۰/۴۸ را برابر گزارش کردند. همچنین نتایج پژوهش نشان دهنده همبستگی قوی بین عامل‌های استخراج شده از گویه‌های پرسشنامه استرس شغلی، ارتباط، حمایت مسئولین، حمایت همکاران، کنترل، تقاضا، و تغییرات به ترتیب ۰/۲۲، ۰/۸۷، ۰/۶۳، ۰/۷۵، ۰/۷۳ و ۰/۹۲ بود (۳۵). لازم به ذکر است که نتایج ضریب پایایی به روش آلفای کرونباخ در این پژوهش در استرس شغلی و مولفه‌های نقش، ارتباط، حمایت مسئولین، حمایت همکاران، کنترل، تقاضا، و تغییرات به ترتیب برابر با ۰/۷۵، ۰/۶۴، ۰/۶۸، ۰/۷۱، ۰/۷۳، ۰/۸۲ و ۰/۷۷ بدست آمد.

شیوه اجرای پژوهش

در این مرحله پس از غربالگری و با توجه به معیارهای ورود و خروج؛ گمارش تصادفی شرکت کنندگان در سه گروه شامل دو گروه درمانی و یک گروه کنترل پیش از آزمون برای همه انجام شد و سپس گروه آزمایش اول در ۸ جلسه ۲۰ دقیقه‌ای تحت درمان واقعیت مجازی با استفاده از نرم افزار تهیه شده در این پژوهش و با هدست مستقل واقعیت مجازی به صورت هفتگی قرار گرفتند. بدین منظور فضای آرامش بخش در این نرم افزار بر اساس یک سلسله فیلم ۳۶۰ درجه آرامش بخش با محتوای احساس حضور در کنار آبشار، رودخانه، امواج دریا، جنگل و حرکت ابرها و... بود که تمامی این تصاویر پانورامایی در پکیجی با ۵ فیلم متنوع بیست دقیقه‌ای قرار گرفتند تا امکان غوطه‌ور سازی در آن موقعیت‌ها را فراهم آورند. همچنین گروه آزمایش دوم با هشت جلسه‌ی آموزشی درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی که به صورت هفتگی و به مدت ۴۵ دقیقه به استاد از بسته آموزشی کابات زین (۳۶ و ۳۷) و پروتکل مایکل چاسکالسون (۳۸) تحت درمان قرار گرفتند.

ملاحظات اخلاقی

کلیه ملاحظات اخلاقی شامل بینامی پاسخگویان، رازداری

و استفاده از داده‌ها فقط در راستای اهداف پژوهش رعایت شده است. سایر ملاحظات اخلاقی شامل اخذ مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان) با شماره (IR.IAU.KHUISF.REC.1399.128) و اخذ رضایتنامه کتبی از شرکت‌کنندگان برای شرکت در این مطالعه بود.

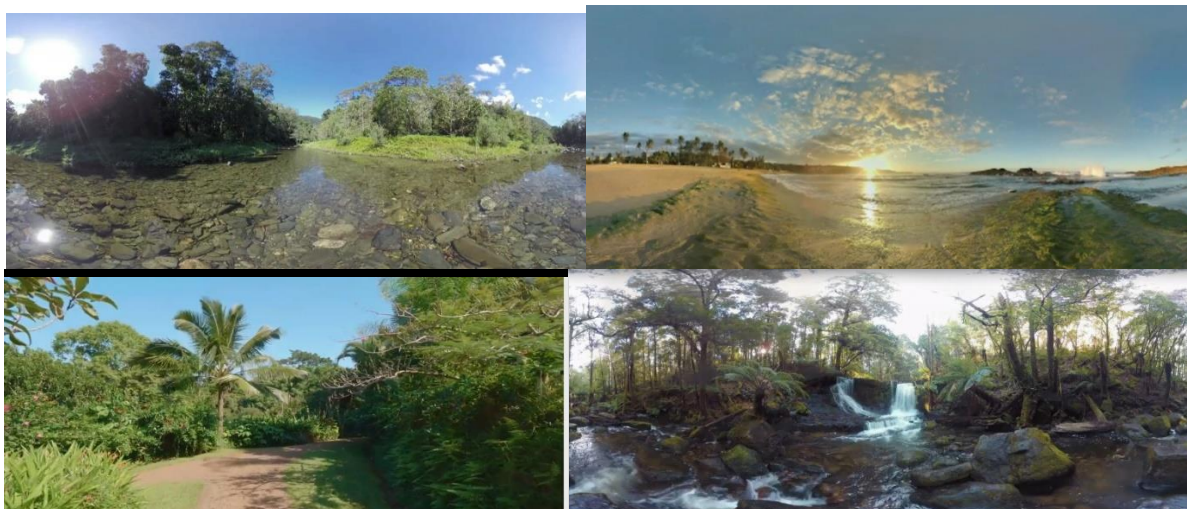
جدول ۱: خلاصه ی محتوای جلسات درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن‌آگاهی

جلسه	محتوا	مباحث
۱	هدایت خودکار	تشریح ماهیت تشکیل جلسه و بیان اهداف درمان، بیان لزوم استفاده از آموزش ذهن آگاهی و بحث پیرامون چگونگی سیستم هدایت خودکار
۲	روبارویی با موانع	مرور آموخته ها و تکالیف جلسه اول، تمرین واری بدن و دادن بازخورد به شرکت کنندگان، ارائه ی مبحث مراقبه ذهن آگاهی تنفس
۳	حضور ذهن از تنفس	مرور آموخته ها و تکالیف قبلی، تمرین مراقبه نشست و دادن بازخورد به شرکت کنندگان و ارائه ی مبحث تمرین فضای تنفس سه دقیقه ای
۴	ماندن در زمان حال	مرور آموخته ها و تکالیف قبلی، ارائه ی مبحث تمرین پنج دقیقه ای " دیدن یا شنیدن "، تمرین مجدد ذهن آگاهی تنفس و اسکن بدن
۵	مجوز حضور	مرور آموخته ها و تکالیف قبلی، تمرین تنفس، ارائه ی مبحث مراقبه ی نشسته " آگاهی از تنفس، بدن، صداها و افکار "، توضیحاتی پیرامون استرس و رابطه آن با رنج، تاثیر آگاهی از وقایع خوشایند و ناخوشایند بر احساس، افکار و حس های بدنی
۶	افکار حقایق نیستند	مرور آموخته ها و تکالیف قبلی، تمرین یوگای هوشیارانه و ارائه ی مبحث متفاوت دیدن افکار یا افکار جانشین و تمرین مراقبه ی نشسته
۷	چطور میتوانم به بهترین شکل از خودم مراقبت کنم	مرور آموخته ها و تکالیف قبلی، ارائه ی مبحث بهداشت روان، تهیه فهرستی از فعالیت های لذت بخش و تمرینات جلسات قبل
۸	پذیرش و تغییر	مرور آموخته ها و تکالیف قبلی، تمرین واری بدن، واری و بحث در مورد برنامه ها و ادامه تمرینات

جدول ۲: خلاصه ی محتوای جلسات درمان واقعیت مجازی

جلسه	محتوا	مباحث
۱	آشنایی با درمان	آشنایی کلی با درمان واقعیت مجازی، آموزش ریلکسیشن، ارائه و انجام پیش آزمون
۲	آشنایی با درمان و آموزش مهارت های تنفسی	تمرین مجدد مهارت های تنفسی و فنون توقف فکر و باطل سازی عقلانی افکار، ارائه و پاسخ به سوالات تکالیف منزل و شناخت سخت افزار درمان واقعیت مجازی و طرز استفاده از آن
۳	اجرای نرم افزار	اجرای نرم افزار واقعیت مجازی دریا و ساحل
۴	اجرای نرم افزار	اجرای نرم افزار واقعیت مجازی جنگل و آبشار
۵	اجرای نرم افزار	اجرای نرم افزار واقعیت مجازی طبیعت
۶	اجرای نرم افزار	اجرای مجدد نرم افزار واقعیت مجازی دریا و ساحل
۷	اجرای نرم افزار	اجرای مجدد نرم افزار واقعیت مجازی جنگل و آبشار
۸	اجرای نرم افزار	اجرای مجدد نرم افزار واقعیت مجازی طبیعت و مرور مشاهدات بالینی با کمک درمانگر و یادداشت برداری از اظهارات شرکت کننده در مورد دنیای مجازی.

اشکال ۱. تصویر هدست واقعیت مجازی و نمونه ای از اجرای واقعیت مجازی در محیط کار

اشکال ۲: نمونه تصویر مشاهده شده روی هدست واقعیت مجازی

نتایج

کوواریانس دو پیش فرض همگنی واریانسها و نرمال بودن توزیع نمرات مورد بررسی قرار گرفت. نتایج آزمون لوین نشان داد که سطوح معناداری به دست آمده متغیرهای همپراش برای استرس شغلی و مولفه های آن در سطح ۰/۰۵ معنادار نمی باشد، لذا پیش فرض برابری واریانسها تأیید گردید ($p > 0/05$). همچنین نتایج شاپیرو ویلک نشان داد که فرض صفر مبنی بر نرمال بودن توزیع نمرات استرس شغلی و ابعاد آن در مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری برقرار است ($p > 0/05$).

جهت مقایسه یافته های مربوط به شاخص های جمعیت شناختی از آزمون خی دو استفاده شد. نتایج جدول ۳ نشان می دهد که بین جنسیت، وضعیت تاهل و سن کارکنان بین سه گروه تفاوت معناداری وجود نداشت. همچنین نتایج آمار توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۴ نشان داده شده که بیانگر آن است که میانگین نمرات استرس شغلی و مؤلفه های آن در گروه های مداخله (درمان واقعیت مجازی و ذهن آگاهی) نسبت به گروه کنترل افزایش بیشتری در مراحل پس آزمون و پیگیری نسبت به پیش آزمون دارد. جهت انجام تحلیل

جدول ۳: توزیع فراوانی و مقایسه مشخصات جمعیت شناختی به تفکیک گروه ها

ویژگی جمعیت شناختی	واقعیت مجازی		ذهن آگاهی		کنترل		آزمون خی دو	
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	آماره	معنی داری
جنسیت	۶	۴۰	۸	۵۳/۳	۹	۶۰	۱/۲۴	۰/۵۳۷
	۹	۶۰	۷	۴۶/۷	۶	۴۰		
وضعیت تاهل	۴	۲۶/۷	۸	۵۳/۳	۷	۴۶/۷	۲/۳۷	۰/۳۰۶
	۱۱	۷۳/۳	۷	۴۶/۷	۸	۵۳/۳		
	۷	۴۶/۷	۴	۲۶/۷	۴	۲۶/۷	۲	۰/۷۳۶
رده سنی	۴	۲۶/۷	۵	۳۳/۳	۶	۴۰		
	۴	۲۶/۷	۶	۴۰	۵	۳۳/۳		
	۳۰ سال یا کمتر							

جدول ۴: نتایج آمار توصیفی به تفکیک گروه‌ها و مراحل اندازه گیری

متغیر	گروه	پیش آزمون		پس آزمون		پیتگیری
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
استرس شغلی	واقعیت مجازی	۹۴/۷۳	۷/۷۷	۱۳۶/۰۰	۷/۱۷	۷/۲۷
	ذهن آگاهی	۸۱/۴۶	۵/۶۰	۱۲۰/۴۶	۵/۴۶	۵/۵۳
	کنترل	۹۱/۸۶	۸/۵۹	۹۱/۴۰	۸/۹۹	۹/۱۰
نقش	واقعیت مجازی	۱۶/۶۶	۲/۴۶	۲۰/۴۰	۱/۴۵	۱/۱۸
	ذهن آگاهی	۱۵/۳۳	۲/۵۵	۱۹/۰۶	۲/۲۵	۲/۱۹
	کنترل	۱۳/۰۰	۳/۰۷	۱۳/۴۰	۲/۸۹	۲/۸۹
ارتباط	واقعیت مجازی	۱۱/۸۶	۰/۸۳	۱۶/۲۰	۱/۲۶	۱/۱۱
	ذهن آگاهی	۹/۴۶	۱/۴۳	۱۴/۵۳	۱/۳۵	۱/۳۵
	کنترل	۱۲/۴۰	۱/۵۹	۱۱/۵۳	۱/۶۴	۱/۶۳
حمایت مسئولین	واقعیت مجازی	۱۲/۷۳	۱/۹۴	۱۹/۸۶	۱/۷۲	۱/۷۲
	ذهن آگاهی	۱۱/۵۳	۱/۵۵	۱۷/۷۳	۱/۲۲	۱/۳۰
	کنترل	۱۳/۱۳	۱/۸۴	۱۳/۴۶	۱/۵۰	۱/۵۹
حمایت همکاران	واقعیت مجازی	۱۰/۱۳	۱/۷۲	۱۵/۲۶	۲/۰۱	۱/۹۹
	ذهن آگاهی	۹/۳۳	۱/۱۷	۱۳/۸۰	۰/۸۶	۰/۸۸
	کنترل	۱۰/۳۳	۱/۴۴	۱۰/۱۳	۱/۵۰	۱/۴۸
کنترل	واقعیت مجازی	۱۴/۶۶	۱/۶۷	۲۲/۴۰	۱/۵۹	۱/۴۹
	ذهن آگاهی	۱۳/۰۶	۲/۶۳	۱۹/۲۰	۲/۰۴	۲/۰۹
	کنترل	۱۳/۷۳	۲/۵۷	۱۵/۰	۲/۲۰	۲/۴۳
تقاضا	واقعیت مجازی	۲۰/۶۶	۲/۸۷	۳۰/۱۳	۲/۷۲	۲/۹۴
	ذهن آگاهی	۱۶/۴۰	۳/۰۶	۲۵/۸۰	۲/۰۰	۲/۱۹
	کنترل	۲۱/۰۶	۲/۳۷	۱۹/۲۰	۲/۳۳	۲/۲۲
تغییرات	واقعیت مجازی	۸/۰۰	۱/۱۹	۱۱/۷۳	۱/۵۳	۱/۴۲
	ذهن آگاهی	۶/۵۳	۰/۹۹	۱۰/۳۳	۰/۸۱	۰/۸۳
	کنترل	۸/۲۰۰	۱/۰۸	۸/۶۶	۱/۲۳	۱/۱۲

جدول ۵: نتایج تحلیل کوواریانس بر نمرات استرس شغلی و مولفه های آن در گروه‌های آزمایش و کنترل

متغیر	بین گروهی	مجموع مجذورات	df	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آزمون
استرس شغلی	پس آزمون	۱۵۷۴۷/۵۹	۲	۷۸۷۳/۷۹	۳۵۵/۶۶	۰/۰۰۱	۰/۹۴	۱/۰۰
	پیتگیری	۱۶۶۴۶/۵۴	۲	۸۳۲۳/۲۷	۳۴۱/۳۷	۰/۰۰۱	۰/۹۴	۱/۰۰
نقش	پس آزمون	۱۶۰/۹۰	۲	۸۰/۴۵	۲۹/۹۷	۰/۰۰۱	۰/۵۹	۱/۰۰
	پیتگیری	۱۷۷/۴۶	۲	۸۸/۷۳	۳۳/۸۱	۰/۰۰۱	۰/۶۲	۱/۰۰
ارتباط	پس آزمون	۱۸۵/۲۷	۲	۹۲/۶۳	۵۵/۵۶	۰/۰۰۱	۰/۷۳	۱/۰۰
	پیتگیری	۱۷۷/۷۹	۲	۸۸/۸۹	۵۳/۰۸	۰/۰۰۱	۰/۷۲	۱/۰۰
حمایت مسئولین	پس آزمون	۳۳۸/۰۹	۲	۱۶۹/۰۴	۹۶/۰۴	۰/۰۰۱	۰/۸۲	۱/۰۰
	پیتگیری	۳۴۸/۴۵	۲	۱۷۴/۲۲	۸۹/۷۵	۰/۰۰۱	۰/۸۱	۱/۰۰
حمایت همکاران	پس آزمون	۲۳۴/۱۱	۲	۱۱۷/۰۵	۹۳/۷۸	۰/۰۰۱	۰/۸۲	۱/۰۰
	پیتگیری	۲۶۴/۴۳	۲	۱۳۲/۲۱	۹۸/۳۳	۰/۰۰۱	۰/۸۲	۱/۰۰
کنترل	پس آزمون	۳۶۵/۹۲	۲	۱۸۲/۹۶	۷۳/۲۰	۰/۰۰۱	۰/۷۸	۱/۰۰
	پیتگیری	۳۸۴/۳۹	۲	۱۹۲/۱۹	۷۰/۷۱	۰/۰۰۱	۰/۷۷	۱/۰۰
تقاضا	پس آزمون	۹۷۴/۵۱	۲	۴۸۷/۲۵	۱۲۳/۹۲	۰/۰۰۱	۰/۸۵	۱/۰۰
	پیتگیری	۱۰۳۷/۹۳	۲	۵۱۸/۹۶	۱۲۲/۱۱	۰/۰۰۱	۰/۸۵	۱/۰۰
تغییرات	پس آزمون	۸۰/۴۷	۲	۴۰/۲۳	۳۴/۶۶	۰/۰۰۱	۰/۶۲	۱/۰۰
	پیتگیری	۸۵/۶۹	۲	۴۲/۸۴	۳۹/۲۵	۰/۰۰۱	۰/۶۵	۱/۰۰

آزمایش و کنترل به صورت زوجی و تعیین میزان اثربخشی دو شیوه مداخله از آزمون تعقیبی بونفرونی استفاده شد که نتایج آن در جدول ۶ ارائه شده است. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی جدول ۶ نشان می‌دهد که هر دو شیوه درمان واقعیت مجازی و درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی به طور یکسان و موثری سبب کاهش استرس شغلی در زمینه‌های نقش، ارتباط، حمایت همکاران و تغییرات در کارمندان شده و اثر هر دو مداخله در طول زمان ثابت باقی مانده است ($P < 0.01$). اگر چه هر دو شیوه مداخله سبب کاهش فشار و استرس شغلی کارکنان و مولفه های استرس در زمینه‌های حمایت مسئولین، کنترل و تقاضا شده و اثر آن در طول زمان نیز ثابت باقی مانده ($P < 0.01$)، اما در مقایسه دو روش درمانی می‌توان گفت که درمان واقعیت مجازی در هر دو مرحله پس آزمون و پیگیری در بهبود استرس شغلی و ابعاد حمایت مسئولین، کنترل و تقاضا اثربخش تر از درمان ذهن آگاهی بوده است ($P < 0.05$).

نتایج جدول ۵ نشان داد که تفاوت در میانگین نمرات منبع بین گروهی آزمودنی‌ها در نمره کل استرس شغلی در مرحله پس آزمون ($F=355/66, p=0/001$) و پیگیری ($F=341/37, p=0/001$)، مولفه نقش در مرحله پس آزمون ($F=29/97, p=0/001$) و پیگیری ($F=33/81, p=0/001$)، مولفه ارتباط در مرحله پس آزمون ($F=55/56, p=0/001$) و پیگیری ($F=53/08, p=0/001$)، مولفه حمایت مسئولین در مرحله پس آزمون ($F=96/04, p=0/001$) و پیگیری ($F=89/75, p=0/001$)، مولفه حمایت همکاران در مرحله پس آزمون ($F=93/78, p=0/001$) و پیگیری ($F=98/33, p=0/001$)، مولفه کنترل در مرحله پس آزمون ($F=73/20, p=0/001$) و پیگیری ($F=70/71, p=0/001$)، مولفه تقاضا در مرحله پس آزمون ($F=123/92, p=0/001$) و پیگیری ($F=123/11, p=0/001$) و در نهایت مولفه تغییرات در مرحله پس آزمون ($F=34/66, p=0/001$) و پیگیری ($F=39/25, p=0/001$) بین گروه های آزمایش و کنترل پس از حذف اثرات پیش آزمون معنادار است. برای بررسی تفاوت میانگین گروه‌های

جدول ۶. آزمون بونفرونی جهت مقایسه زوجی گروه ها به تفکیک مراحل پس آزمون و پیگیری در استرس شغلی

مولفه	مرحله	گروه A	گروه B	اختلاف میانگین A-B	خطای استاندارد	سطح معناداری
استرس شغلی	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۴۲/۴۰*	۱/۷۴	۰/۰۰۱
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۳۷/۰۳*	۱/۹۹	۰/۰۰۱
	پیگیری	کنترل	واقعیت مجازی	-۴۳/۶۹*	۲/۱۵	۰/۰۵۰
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۳۷/۸۷*	۲/۰۹	۰/۰۰۱
نقش	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۴/۸۳*	۰/۶۸	۰/۰۰۱
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۴/۲۸*	۰/۶۳	۰/۰۰۱
	پیگیری	کنترل	واقعیت مجازی	-۵/۱۴*	۰/۶۸	۰/۰۰۱
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۴/۴۲*	۰/۶۲	۰/۰۰۱
ارتباط	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۴/۹۲*	۰/۴۷	۰/۰۰۱
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۴/۵۲*	۰/۶۶	۰/۰۰۱
	پیگیری	کنترل	واقعیت مجازی	-۴/۸۷*	۰/۴۷	۰/۰۰۱
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۴/۱۱*	۰/۶۶	۰/۰۰۱
حمایت مسئولین	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۶/۵۶*	۰/۴۸۷	۰/۰۰۰
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۴/۹۱*	۰/۵۱۸	۰/۰۰۰
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	۱/۶۴*	۰/۵۰۴	۰/۰۰۷
	پیگیری	کنترل	واقعیت مجازی	-۶/۶۲*	۰/۵۱۱	۰/۰۰۰
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۵/۱۰*	۰/۵۴۴	۰/۰۰۰
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	۱/۵۲*	۰/۵۲۹	۰/۰۱۹
حمایت همکاران	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۵/۲۷*	۰/۴۰۹	۰/۰۰۰
		واقعیت مجازی	ذهن آگاهی	-۴/۳۹*	۰/۴۲۵	۰/۰۰۰

مولفه	مرحله	گروه A	گروه B	اختلاف میانگین A-B	خطای استاندارد	سطح معناداری
کنترل	پپیگیری	کنترل	واقعیت مجازی	-۵/۶۰*	۰/۴۲۴	۰/۰۰۰
			ذهن آگاهی	-۴/۶۸*	۰/۴۴۱	۰/۰۰۰
	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۶/۹۲*	۰/۵۸۵	۰/۰۰۰
			ذهن آگاهی	-۴/۵۴*	۰/۵۸۱	۰/۰۰۰
	پس آزمون	واقعیت مجازی	واقعیت مجازی	۲/۳۸*	۰/۶۰۱	۰/۰۰۱
			کنترل	-۷/۱۰*	۰/۶۱۱	۰/۰۰۰
پس آزمون	پپیگیری	واقعیت مجازی	-۴/۶۱*	۰/۶۰۶	۰/۰۰۰	
		واقعیت مجازی	۲/۴۸*	۰/۶۲۷	۰/۰۰۱	
تقاضا	پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۱۱/۱۲*	۰/۷۲۵	۰/۰۰۰
			ذهن آگاهی	-۸/۸۴*	۰/۸۸۷	۰/۰۰۰
	واقعیت مجازی	واقعیت مجازی	واقعیت مجازی	۲/۲۸*	۰/۸۶۳	۰/۰۳۵
			کنترل	-۱۱/۴۷*	۰/۷۵۴	۰/۰۰۰
	پس آزمون	پپیگیری	واقعیت مجازی	-۹/۱۷*	۰/۹۲۲	۰/۰۰۰
			واقعیت مجازی	۲/۲۹*	۰/۸۹۷	۰/۰۴۳
پس آزمون	کنترل	واقعیت مجازی	-۳/۱۸*	۰/۳۹۵	۰/۰۰۰	
		ذهن آگاهی	-۲/۶۰*	۰/۴۶۸	۰/۰۰۰	
تغییرات	پپیگیری	واقعیت مجازی	-۳/۲۹*	۰/۳۸۳	۰/۰۰۰	
		ذهن آگاهی	-۲/۶۴*	۰/۴۵۴	۰/۰۰۰	

بحث

این پژوهش باهدف مقایسه اثربخشی درمان واقعیت مجازی با درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر مولفه‌های استرس شغلی کارکنان دارای استرس شغلی انجام گرفت. نتایج تحلیل کوواریانس بیانگر آن بود که علاوه بر معنی‌داری اثربخشی هر دو شیوه مداخله بر بهبود استرس شغلی و مؤلفه‌های آن در کارکنان دارای استرس شغلی در مرحله پس آزمون، اثرات درمان در مرحله پیگیری نیز باقی مانده است. با این حال در مقایسه دو روش درمانی می‌توان گفت که درمان واقعیت مجازی در هر دو مرحله پس آزمون و پیگیری در بهبود استرس شغلی و ابعاد حمایت مسئولین، کنترل و تقاضا اثربخش‌تر از درمان ذهن آگاهی بوده است.

نتایج به دست آمده در رابطه با اثربخشی واقعیت مجازی بر استرس شغلی و مولفه‌های آن با یافته‌های چاین و همکاران (۲۳)، اوروا و مهپاترا (۱۹)، بورلی و همکاران (۲۴)، لاداکیس و همکاران (۲۵)، ببیر و همکاران (۲۶)، شمس و فرهادی (۱۴) همسو می‌باشد. در تبیین یافته فوق می‌توان گفت که به نظر می‌رسد که طراحی چارچوب‌های آموزشی مواجهه‌گرایانه واقعیت مجازی متناسب با استرس‌ها و تنش‌های شغلی؛

بهریستی شغلی کارکنان را ارتقا می‌دهد؛ بخصوص اینکه آموزش از طریق واقعیت مجازی قدرت و قابلیت تصویرسازی ذهنی از موقعیت‌های حرفه‌ای را در فرد افزایش داده و وی با کسب یک تصویر ذهنی غنی شده شغلی می‌تواند ادراک بهتری از استرس‌های حوزه شغلی خود کسب نماید، و به اصطلاح از یک دید بسته تونلی به دیدگاه گسترده‌تر روانشناختی و شغلی دست یابد (۳۹). همچنین فناوری واقعیت مجازی می‌تواند یک تجربه جدید را برای بودن در لحظه‌ای درجای دیگر فراهم کند.

حضور یک احساس پیچیده روانشناختی از «هستی» در واقعیت مجازی است که شامل احساس و درک حضور فیزیکی و همچنین امکان تعامل و واکنش به گونه‌ای است که گویی کاربر در دنیای واقعی است. به طور مشابه، سطح واقع‌گرایی با میزان انتظاری که کاربر از محرک‌ها و تجربه دارد مطابقت دارد. در واقع این فناوری به تمرکز در مورد تجربیاتی که در شرایط زندگی واقعی امکان پذیر نیست، می‌پردازد (۴۰). براساس نظر آهمانیمی و همکاران (۱۷) تجربه طبیعت مجازی می‌تواند اثرات مشابهی با طبیعت واقعی داشته باشد مطالعات جدید

حاکمی از آن است که تجربیات طبیعت مانند در معرض نور طبیعی قرار گرفتن، دیدن گیاهان زنده و شنیدن صداهای طبیعت واقعاً در بهبود استرس کار تأثیر مثبتی دارند و می‌توانند در سطح کاهش استرس و حتی عملکرد شغلی تأثیر مثبت داشته باشند به عنوان یک راه حل برای رفع استرس در محل کار و کاهش استرس شغلی بسیار دلگرم کننده باشد. بنابراین نرم افزار واقعیت مجازی مربوط به درمان استرس، مبتنی بر تصویری است که بر اساس مفهوم درمانی هدایت شده و یکی از تکنیک‌هایی است که برای القای آرامش ساخته شده و به کار می‌رود (۴۱). همچنین دستگاه‌های واقعیت مجازی واکنش‌های عاطفی مثبت و سطح بالاتری از درگیری روانی و رفتاری را بر می‌انگیزند (۴۲). در واقع در این درمان استفاده از صدا و تصاویر و هم‌چنین حس حضور در فضای آرام بخش برای افراد ایجاد می‌شود تا بدین ترتیب تکنیک‌های مختلف کاهش استرس بیماران در مشاوره یعنی استفاده از تصویرسازی، صدا با موسیقی و گفتگو در درمان در واقعیت مجازی با هم یک جا قرار داده شود. در درمان‌هایی که از بیمار خواسته می‌شود تا صحنه‌ای را تصور کند، این عیب وجود دارد که ضمن پرهزینه بودن فرایند درمان امکان تجسم برای عده‌ای فراهم نباشد و لذا اثربخشی کافی نداشته باشد. اما در درمان واقعیت مجازی فرد به جای تصور صحنه‌های آرام بخش، خود جزیی از تصویر قرار می‌گیرد و لذا در کاهش استرس شغلی و ابعاد آن اثربخش است.

نتایج نشان داد که درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی بر استرس شغلی و مولفه‌های آن اثر بخش است. این یافته‌ها با نتایج ادیبی و همکاران (۲۸)، حمیدی و شاملو (۲۷)، فرناندز و همکاران (۲۲) و یانگ و همکاران (۲۹) همسو می‌باشد. در تبیین احتمالی یافته فوق می‌توان گفت که استرس شغلی، تحریک‌پذیری، خستگی یا اشتغال به مشکلات درون نقش را به دنبال دارد که منجر به محدود شدن توانایی فرد برای رویارویی با مسائل شغلی و افزایش تنش می‌گردد (۴۳). به همین سبب ذهن آگاهی روشی برای ارتباط بهتر با شرایط شغلی است که می‌تواند خستگی‌های جسمی و روانی را تسکین دهد و زندگی را غنا بخشد و معنادار کند. ذهن آگاهی این کار را از طریق هماهنگ شدن با تجربه لحظه به لحظه و ارائه بینش مستقیم در مورد نقش ذهن در ایجاد دلشوره‌های بی‌مورد انجام می‌دهد. شرکت در برنامه کاهش استرس مبتنی

بر ذهن آگاهی به جهت اینکه به نوعی شیوه‌های مقابله صحیح با موقعیت‌های استرس‌زا را به آزمودنی‌ها آموزش می‌دهد، می‌تواند به کاهش استرس منجر شود (۳۲). ذهن آگاهی به کارکنان یاری می‌دهد تا این نکته را درک کنند که هیجان‌های منفی ممکن است رخ دهند، اما آنها جزء ثابت و دائمی شخصیت نیستند. همچنین ذهن آگاهی ذهن و بدن را به شیوه‌ای یکپارچه درگیر می‌کند تا به افراد کمک کند هنگام مواجهه با عوامل استرس‌زا، چالش‌ها یا بیماری‌ها آرامش پیدا کنند. در واقع ذهن آگاهی یک رویه سیستماتیک است که ظرفیت طبیعی انسان برای حضور کامل در زمان حال را تشدید و بیدار می‌کند و ذهن و بدن را درگیر می‌کند تا به طور کامل حضور داشته باشد (۴۴). در ذهن آگاهی فرد می‌آموزد که در هر لحظه از حالت ذهنی خود آگاهی داشته و توجه خود را به شیوه‌های مختلف ذهنی خود متمرکز نماید. افراد ذهن آگاه واقعیات درونی و بیرونی را آزادانه و بدون تحریف ادراک می‌کنند و توانایی زیادی در مواجهه با دامنه‌ی گسترده‌ای از تفکرات، هیجان‌ها و تجربه‌ها (اعم از خوشایند و ناخوشایند) دارند (۴۵). ذهن آگاهی به کارکنان یاد می‌دهد تا درک نمایند که گرچه هیجان‌های منفی در گستره زندگی رخ می‌دهند اما آنها جزئی ثابت از روند شخصیت و زندگی نیستند و از این رو باعث می‌گردد تا فرد به جای واکنش‌های غیرارادی به این رویدادها، پاسخ‌ها و واکنش‌هایی همراه با تامل و تفکر را برگزیند. بسیاری از افراد احساس می‌کنند که مزایای سلامتی و تندرستی آنها سرمایه‌گذاری زمان را جبران می‌کند. کارکنان دارای استرس شغلی طیف وسیعی از تکنیک‌های مدیتیشن را در طول کلاس تمرین می‌کنند تا تاب‌آوری و آگاهی ذهنی خود را افزایش دهند (۴۶). با توجه به بررسی ادبیات ذهن آگاهی به این نتیجه می‌رسیم که این درمان برای مقابله با استرس، اضطراب و مسائل مربوط به سلامت روان مفید است. پروتکل‌هایی مانند کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی به عنوان بهبود کیفیت زندگی، شفقت و سلامت کلی توصیف می‌شوند. علاوه بر این، ذهن آگاهی متمرکز بر نفس به عنوان یک استراتژی موثر برای تنظیم احساسات ارائه می‌شود (۴۷).

نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر در یک نتیجه‌گیری کلی به نظر می‌رسد ضمن معنی‌داری اثر هر یک از روش‌های درمانی درمان واقعیت مجازی و درمان کاهش استرس مبتنی

شود. همچنین پیشنهاد می‌شود که مطالعه حاضر بر کارکنان ارگان‌های دولتی نیز انجام شود. بنابراین ارگان‌ها و سازمان‌ها می‌توانند با کمک روانشناسان مجرب با برگزاری دوره‌های درمانی مبتنی بر واقعیت مجازی و درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی جهت ارتقاء سلامت روان و کاهش استرس شغلی پرسنل و کارکنان خود گام بردارند.

سپاس‌گزاری

این مقاله مستخرج از پایان‌نامه دکتری رشته روانشناسی عمومی نویسنده اول پژوهش در دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان) می‌باشد. بدین وسیله از مدیران و کارکنان شرکت خصوصی فرداد سپهر الماس و تمامی کسانی که در انجام و اجرای این پژوهش ما را یاری کردند، کمال تشکر را داریم.

بر ذهن آگاهی بر بهبود کیفیت زندگی کاری در کارکنان دارای استرس شغلی در مرحله پس آزمون، اثرات درمان در مرحله پیگیری نیز باقی مانده است. اما در مقایسه دو روش درمانی می‌توان گفت بین درمان واقعیت مجازی و درمان ذهن آگاهی در هر دو مرحله پس آزمون و پیگیری تفاوت معنی دار نیست و دوره‌های واقعیت مجازی و درمان کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی می‌توانند سبب ارتقاء بهزیستی روانشناختی و کاهش تنش‌ها و استرس شغلی پرسنل و کارکنان در سازمان‌ها شود. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر آن است که این پژوهش بین کارکنان شرکت خصوصی انجام شده است که در تعمیم نتایج به نمونه‌های دیگر باید احتیاط لازم صورت گیرد. همچنین در این پژوهش جهت سنجش استرس شغلی کارکنان از یک ابزار خودگزارشی است استفاده شده است لذا پیشنهاد می‌شود که از سایر ابزارها (مانند استفاده از ضربان قلب، فشار خون و غیره) جهت سنجش سطح استرس کارکنان استفاده

References

- Salimi M, Mohammadian M. Factors affecting the job stress of employees and its effect on the quality of work life (Study case: Ilam Province Electricity Distribution Company). *Contemporary researches in management and accounting sciences*. 2019; 2(5): 86-100. [Persian].
- Akdeniz Ş, Çoban M, Koç O, Pekesen M, Korkmaz Yaylagul N, Sönmez S, et al. Determination of Workload, Work Stress and Related Factors in Nursing Home Workers during the COVID-19 Pandemic in Turkey. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2023; 20(1):160.
- Hussain I, Jumani NB, Suleman Q. Occupational Stress among Secondary School Heads: A Gender Based Comparative Study. *Journal of Education and Educational Development*. 2018; 5(2): 240.
- Roy R, Sukumar GM, Philip M, Gopalakrishna G. Face, content, criterion and construct validity assessment of a newly developed tool to assess and classify work-related stress (TAWS-16). *Plos one*. 2023; 18(1): e0280189.
- Sharafi H, Gholami P, Sadeghi S, Ghorbani M, Rezaei F. Job Stress and Related Factors among Staff of the Operation Room in Bandar Abbas. *IJRN*. 2018; 4(2): 29-34. [Persian].
- Farhadi H, Nasir R, Omar F, Abolghasem N. (2015). Understanding employees' deviant behaviour: the role of agreeableness and stress related to work. *e-BANGI: Journal Sains Sosial dan Kemanusiaan*. Sp. (2). 102-107.
- Tiffany Flatt, RN. Mindfulness-Based Stress Reduction and Workplace Burnout: A Literature Review. 2019; creating healthy work environments.
- Incagli F, Tarantino V, Crescentini C, Vallesi A. The Effects of 8-Week Mindfulness-Based Stress Reduction Program on Cognitive Control: an EEG Study. *Mindfulness*. 2020; 11(1). 10.1007/s12671-019-01288-3.
- Brinkmann AE, Press SA, Helmert E, Hautzinger M, Khazan I, Vagedes J. Comparing effectiveness of HRV-biofeedback and mindfulness for workplace stress reduction: A randomized controlled trial. *Applied psychophysiology and biofeedback*. 2020; 45(4): 307-322.
- McClintock AS, McCarrick SM, Garland EL, Zeidan F, Zgierska AE. Brief Mindfulness-Based Interventions for Acute and Chronic Pain: A Systematic Review. *J Altern Complement Med*. 2019; 25(3): 265-278.
- Badeleh Shamooshaki MT, Salehi yansari H, Sadeqi E. The effectiveness of mindfulness-based stress reduction on nurses' job stress. *IJPN*. 2021; 8(6): 53-61. [Persian].
- Menardo E, Di Marco D, Ramos S, Brondino M, Arenas A, Costa P, Vaz de Carvalho C, Pasini M. Nature and Mindfulness to Cope with Work-Related Stress: A Narrative Review. *International journal of environmental research and public health*. 2022; 19(10): 5948.
- Thoondee KD, Oikonomou A. (2017, July). Using virtual reality to reduce stress at work. In 2017 Computing Conference (pp. 492-499). IEEE.
- Shams S, Farhadi H. Effectiveness of The Virtual Reality Package on Social panic and social lectures. *IJPN*. 2021; 9(2): 72-84. [Persian].

15. Ho L-H, Sun H, Tsai T-H. Research on 3D Painting in Virtual Reality to Improve Students' Motivation of 3D Animation Learning. *Sustainability*. 2019; 11(6):1605.
16. Arora S, Mahapatra M. Virtual reality as a solution for workplace stress. *Int. J. Indian Psychol.* 2022; 10:674–690.
17. Ahmaniemi T, Lindholm H, Müller K, Taipalus T. Virtual reality experience as a stress recovery solution in workplace." 2017 IEEE Life Sciences Conference (LSC). 2017; 206-209.
18. Mohd Muhaiyuddin, Nadia Diyana. An Interactive Image-based Virtual Reality Application for Guided Imagery Therapy. 2018.
19. Arora S, Mahapatra M. Virtual reality as a solution for workplace stress. *Int. J. Indian Psychol.* 2022;10(1):674-690.
20. Ladakis I, Kilintzis V, Xanthopoulou D, Chouvarda I. Virtual Reality and Serious Games for Stress Reduction with Application in Work Environments. In *HEALTHINF*. 2021; 541-548.
21. Newton J. Lowering Heart Rates and Stress Levels through Virtual Reality. *Journal of Psychology*. 2019; 1(1): 1-9.
22. Fernandes M, Souza JP, da Silva Gherardi-Donato EC, de Souza HCC, Franzon ACA, Oliveira-Ciabati L, Braga GC. Effects of Mindfulness practice on work stress: a study with professionals in Primary Health Care. *Research, Society and Development*. 2021; 10(4): e23210414002-e23210414002.
23. Chin B, Slutsky J, Raye J, Creswell JD. Mindfulness Training Reduces Stress At Work: A Randomized Controlled Trial. *Mindfulness*. 2019; 10(4):627–638.
24. Beverly E, Hommema L, Coates K, Duncan G, Gable B, et al. A tranquil virtual reality experience to reduce subjective stress among COVID-19 frontline healthcare workers. *PLOS ONE*. 2022; 17(2): e0262703.
25. Ladakis I, Kilintzis V, Xanthopoulou D, Chouvarda I. Virtual Reality and Serious Games for Stress Reduction with Application in Work Environments. In *HEALTHINF*. 2021; 541-548.
26. Biber B, Dodge M, Gonzalez M, Huang R, Johnson O, Martin Z, Barnes LE. Investigating the Efficacy of Virtual Experiences on Stress Reduction. In 2020 Systems and Information Engineering Design Symposium (SIEDS)2020; (pp. 1-6). IEEE.
27. Hamidi F, Shamloo M. Effectiveness of Mindfulness Based on Stress Reduction on Teacher's Job Stress and Job Burnout. *Research in Teacher Education (RTE)*. 2021;4(1):55-70. [Persian].
28. Adibi Z, Ansari Shahidi M, Rahnejat A, Rezaee Jamalooee H. The Effectiveness of Mindfulness Based Cognitive Therapy on the Job Stress and Psychological Well-being in Personnel with Burnout in Isfahan Gas Company. *NPWJM* 2020;8(27):70-78. [Persian].
29. Yang J, Tang S, Zhou W. Effect of Mindfulness-Based Stress Reduction Therapy on Work Stress and Mental Health of Psychiatric Nurses. *Psychiatr Danub*. 2018;30(2):189-196.
30. Tay JL, Xie H, Sim K. Effectiveness of Augmented and Virtual Reality-Based Interventions in Improving Knowledge, Attitudes, Empathy and Stigma Regarding People with Mental Illnesses—A Scoping Review. *Journal of Personalized Medicine*. 2023; 13(1):112.
31. Mousavi SMA, Farhadi H. The Effectiveness of Cognitive-Behavioral Stress Management Virtual Training on Employees' Work-Family Conflict, General Health, Quality of Life and Mental Health. *Industrial and Organizational Psychology Studies*. 2019; 6(1): 103-122.
32. Abasi F, Farhadi H. The effectiveness of virtual reality package on improving the quality of work life and organizational vitality. *tkj* 2023; 14 (4) :55-66.
33. Khaki GR. Research methodology with a dissertation approach. Ninth edition. Tehran: Publication of Baztab; 2012, 130-132. [Persian].
34. Kerr M, Laschinger H, Severin C, Almost J, Thomson D, Pallas LB, LeClair S. Monitoring the health of nurses in Canada. *Canadian Health Services Research Foundation Web*, 2002.
35. Azad Marzabadi A, Gholami Shaharaki M. Examining the reliability and validity of occupational stress questionnaire. *Journal of Behavioral Sciences*. 2010; 4 (4): 291-297. [Persian].
36. Kabat-Zin J. (1990) *Full Catastrophe Living: Using the Wisdom of Your Body and Mind to Face Stress Pain and Illness*. New York: Dell Publishing.
37. Kabat-Zinn J (2013). *Full Catastrophe Living: Using the Wisdom of Your Body and Mind to Face Stress, Pain and Illness*. Delacorte: New York.
38. Chaskalson M. *The mindful workplace: developing resilient individuals and resonant organizations with MBSR*. John Wiley & Sons. 2011.
39. Hatami M, Ahmadian A, Khanjani A, Vafaei M. Effectiveness of training in virtual reality simulation of complex operational situations in reducing the job stress of police forces. *Research in educational systems*. 2013; 8(24): 195-218. [Persian].
40. Cipresso P, Giglioli IAC, Raya MA and Riva G. The Past, Present, and Future of Virtual and Augmented Reality Research: A Network and Cluster Analysis of the Literature. *Front. Psychol.* 2018; 9:2086.
41. Dayang R, Awang R, Suziah S, Halabt H, Abas S, Peteras B, Mohd YN. (2011, December). *VReST: An image-*

- based virtual reality stress therapy web application. In 2011 IEEE International Symposium on IT in Medicine and Education (Vol. 2, pp. 733-737). IEEE.
42. Flavián C, Ibáñez-Sánchez S, & Orús C. Impacts of technological embodiment through virtual reality on potential guests' emotions and engagement. *Journal of Hospitality Marketing & Management*. 2020;30(3):1-20.
 43. Goudarzi M H, Mehdad A, Golparvar M. Comparison of the effectiveness of coping with job stress training with mindfulness-based cognitive therapy on perception of work-family conflict and life satisfaction of employed retirees. *Occupational Medicine Quarterly Journal*. 2022; 14 (2) :44-58. [Persian].
 44. Komariah M, Ibrahim K, Pahria T, Rahayuwati L, Somantri I. Effect of Mindfulness Breathing Meditation on Depression, Anxiety, and Stress: A Randomized Controlled Trial among University Students. In *Healthcare Multidisciplinary Digital Publishing Institute*. 2023; 11(1): 26.
 45. Zarnaghash M, Mehrabi M, Bashlideh K, Davoodi I, Marashi SA. The Effectiveness of Mindfulness-Based Stress Reduction on Quality of Life and Resiliency of Veterans Spouses in Ahvaz. *Psychological Methods and Models* 2016; 7(23): 83-99. [Persian].
 46. Sosa-Cordobés E, Ramos-Pichardo JD, Sánchez-Ramos JL, García-Padilla FM, Fernández-Martínez E, Garrido-Fernández A. How Effective Are Mindfulness-Based Interventions for Reducing Stress and Weight? A Systematic Review and Meta-Analysis. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2023; 20(1): 446.
 47. Torné-Ruiz A, Reguant M, Roca J. Mindfulness for stress and anxiety management in nursing students in a clinical simulation: A quasi-experimental study. *Nurse Education in Practice*. 2023; 66: 103533.

The Effectiveness of Virtual Reality Exposure Therapy and Comparing its Effectiveness with Mindfulness-Based Stress Reduction of Job Stress and its Components in Employees with Job Stress

Soltani M¹, Farhadi H^{2*}, Manshaee Gh³, Mehdad A⁴

¹ Phd of student of psychology, Department of Psychology, Addictive Behaviours Research Center, Isfahan (khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

² Associated Professor, Department of Psychology Addictive Behaviours Research Center, Isfahan (khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

³ Associate Professor, Department of Psychology, Isfahan (khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

⁴ Associate Professor, Department of Psychology, Isfahan (khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

Abstract

Introduction: job stress is defined as the accumulation of stressful factors in job-related situations, which most people agree is stressful, and it can be the direct factor in the intention to leave the job. The present study investigates the effectiveness of virtual reality exposure therapy and compares its effectiveness with mindfulness-based stress reduction based on mindfulness on the components of job stress employees with job stress.

Materials and Methods: The research design was a semi-experimental pre and post-test with a control group and a follow-up phase. The statistical population included all employees with job stress in a private company in Isfahan City in 2022, and the research sample included 45 employees who were randomly divided into three groups of 15: virtual reality therapy, mindfulness-based stress reduction therapy, and Controls were replaced. The people of the two intervention groups participated in the intervention sessions; The first experimental group underwent eight 20-minute weekly sessions of virtual reality therapy, and the second experimental group underwent eight weekly 45-minute sessions based on the Kabat-Zin training package (1990 and 2013), but for the control group no interventions were performed. The participants responded to the occupational stress questionnaire of the Health and Safety Institute of England Steinmetz (HSE) (1990) in three stages. The research data were analyzed with analysis of covariance and Bonferroni's post hoc test and using SPSS23 statistical software at two descriptive and inferential levels.

Results: The results of covariance analysis and Bonferroni's post hoc test indicated that both intervention methods equally and effectively reduced occupational stress in the fields of role, communication, support of colleagues, changes in employees, and the effect of both interventions remained stable over time ($P < 0.01$). Although both methods of intervention reduced the pressure and job stress of employees, and the components of stress include support, control, and demand from officials, and its effect remained constant over time, virtual reality treatment was more effective in both stages ($P > 0.05$).

Conclusion: The results showed that virtual reality courses and stress reduction based on mindfulness can reduce the tensions and job stress of personnel and employees of organizations.

Keywords: Virtual Reality Exposure Therapy, Mindfulness-Based Stress Reduction, Job Stress, Employees.

This paper should be cited as:

Soltani M, Farhadi H, Manshaee Gh, Mehdad A. The Effectiveness of Virtual Reality Exposure Therapy and Comparing its Effectiveness with Mindfulness-Based Stress Reduction of Job Stress and its Components in Employees with Job Stress. *Occupational Medicine Quarterly Journal*. 2023; 15(3): 53-66.

****Corresponding Author:***

Email: farhadihadi@yahoo.com

Tel: +98 9133673041

Received: 12.02.2023

Accepted: 02.06.2023